

Dag 79, zondag 10 juni 2018. Wat ben ik blij dat ik in Orisson een stop heb gemaakt! Gisterenmiddag heeft het namelijk geplent op de route en ik hoor net van de vrijwilligers in de abdij dat de meesten gisteren verzopen zijn aangekomen. Maar het was mij vooral te doen om de gezelligheid in de Refuge d'Orisson! Langzaam druppelen de pelgrims binnen en heel toepasselijk hangt er een bordje "No we don't have WiFi! Just talk to each other!" En dat wordt dan ook gedaan. En aan het einde van de dag zit je dan met 32 pelgrims in een hutje op de berg, uit Japan, Brazilië, USA, Canada, Spanje, Duitsland, Frankrijk, Italië en eentje uit Nederland... We eten aan lange tafels en tijdens het nagerecht mag iedereen die wil even opstaan, en wat vertellen over zichzelf en de Camino. Erg leuk om op deze manier je mede-lopers van de komende dagen te leren kennen. En dan is het bedtijd. Het Facebook filmpje had ik 's middags al gemaakt toen de hut en berg in een dichte nevel gehuld waren. En al lopende vandaag bedenk ik me ineens dat het niet de verjaardag van Anne-Marieke (die is in februari) maar die van Carla was. Wel mooi om te zien dat ik in gedachten al zo lang van huis denk te zijn. Maar terug naar vanmorgen want bij het naar buitenkomen zie ik de zonnestralen boven de berg uitkomen, prachtig! En een mooie dag breekt aan om naar Roncesvalles te lopen. Na het ontbijt gaan we op pad. Even kijken wat het tempo is van iedereen. Al snel is duidelijk dat Miriam uit Duitsland en ik ongeveer hetzelfde tempo hebben. Gisteren onze verhalen verteld in de Non WiFi tijd. Zij heeft al 2 weken gelopen van Porto naar Santiago de Compostella en is daarna met de trein naar Saint-Jean-Pied-de-Port gekomen om hier nog een paar dagen te lopen tot Pamplona. Onderweg een schitterende natuur en veel schapen, koeien, paarden en roofvogels. Af en toe wat bewolkt en fris, maar het blijft droog. Onderweg de laatste stempel in Frankrijk bij een standje met eten en drinken, en dan de Spaanse grens over. Kort daarna kom ik bij de Refuge hut en lees daar op de muur een leuke boodschap van Hennie voor me, die ze daar ruim een maand eerder heeft geschreven tijdens haar mij-Camino, met de wetenschap dat ik daar nog langs zou komen... Ik krijg meteen een Energieboost. Leuk om in Spanje te lopen en dan ineens je naam en een mooie boodschap tegen te komen. Bedankt Hennie! Dan door naar het hoogste punt voor vandaag van 1460 meter met zicht op Spanje en de route voor ons. In het dal zien we Roncesvalles liggen en daarvoor een abdij/klooster. Ik zeg nog, stel je voor als je daar zou kunnen slapen... We beginnen met afdalen en als we beneden komen blijkt het klooster de halte de pèlerins te zijn! Een schitterende plaats met plaats voor bijna 200 pelgrims, en fantastisch ingericht met groepjes van 2 stapelbedden en prima sanitair verdeeld over meerdere verdiepingen. Na de douche even rust en rondkijken in de abdij. Om 18:00 uur is er een pelgrimsmis in de kerk en daarna eten. De diverse restaurants hebben een zaal voor pelgrims, en op je maaltijdbon staat in welk restaurant je plaatsje is. Goed geregeld! En lekker dat alle vrijwilligers in deze halte de pèlerins Nederlands zijn. Makkelijk als je een vraag hebt of wat nodig hebt. Vanaf nu wordt het wat druk op de route. En vanmiddag Gaby gespot (Sorde l'Abbeye). Morgen redelijk vlak naar Zubiri.

